

Republika Hrvatska
Županijski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

Poslovni broj GŽ R-608/2021-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sudaca Ivanke Maričić-Orešković predsjednice vijeća, Branke Ježek Mjedenjak članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice te Dubravke Butković Brljačić članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja V. J. iz R., OIB: ..., zastupanog po punomoćniku I. H., odvjetniku iz R., protiv tuženika 3. M. B. d.d., R., OIB: ..., zastupan po punomoćniku I. O., odvjetniku iz R., radi utvrđenja nedopuštenosti otkaza ugovora o radu, odlučujući o žalbi tužitelja, izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Rijeci, Stalna služba u Opatiji, poslovni broj Pr-248/2019 od 11. ožujka 2021., u sjednici vijeća održanoj 8. rujna 2021.

p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba tužitelja te se potvrđuje presuda Općinskog suda u Rijeci, Stalna služba u Opatiji, poslovni broj Pr-248/2019 od 11. ožujka 2021.

Obrazloženje

1. Presudom suda prvog stupnja u točki I izreke odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev kojim je traženo da se utvrdi da je Odluka o otkazu Ugovora o radu uvjetovana skrivljenim ponašanjem radnika od ... nedopuštena i ne proizvodi pravne učinke (stavak prvi), da se naloži tuženiku da tužitelja vrati na posao na poslove radnog mjesta električar trafostanica i razvoda sve u roku od 8 dana (stavak drugi) te da se naloži tuženiku da tužitelju naknadi parnični trošak u roku od 15 dana (stavak 3.).

2. Točkom II izreke naloženo je tužitelju da tuženiku nadoknadi parnični trošak u iznosu od 2.500,00 kn u roku od 15 dana.

3. Protiv presude žalbu podnosi tužitelj pozivajući se na sve žalbene razloge iz članka 353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 28/13., 89/14. i 70/19. - dalje ZPP) s prijedlogom da se pobijana presuda preinači i prihvati tužbeni zahtjev uz naknadu troškova postupka uključujući i žalbeni trošak, podredno da se ukine i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

4. Odgovor na žalbu nije podnesen.

5. Žalba nije osnovana.

6. Predmet spora je zahtjev na utvrđenje nedopuštenim redovitog otkaza ugovora o radu uvjetovanog skrivljenim ponašanjem kojeg je tuženik kao poslodavac dao tužitelju kao radniku, zbog kršenja obveza iz radnog odnosa u smislu članka 115. stavak 1. točka 3. Zakona o radu („Narodne novine“ broj: 93/14., 127/17. i 98/19 - dalje ZR) te posljedični zahtjev za vraćanje radnika na prijašnje radno mjesto.

7. U provedenom postupku utvrđeno je da je tužitelj bio zaposlen kod tuženika temeljem Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od na radnom mjestu električara trafostanice i razvoda (dalje Ugovor o radu) te da mu je tuženik Odlukom od redovito otkazao Ugovor o radu zbog skrivljenog ponašanja radnika - odnosno zbog toga što je 4. travnja 2019. tužitelj na radnom mjestu bio pod utjecajem alkohola (koncentracija 1,01 promila) te je istom prilikom izazvao fizički sukob s radnim kolegom M. M..

8. Nije bilo sporno da su ispoštovane sve procesne pretpostavke i rokovi iz odredbe članka 133. ZR-a za pravovremeno traženje zaštite prava iz radnog odnosa pred poslodavcem i sudom. Dalje sud utvrđuje da je tuženik proveo zakonom predviđeni postupak prije redovitog otkazivanja odnosno da je ispunio obvezu omogućavanja iznošenja obrane radniku prema članku 119. stavak 2. ZR-a kao i obvezu savjetovanja sa radničkim vijećem prije donošenja Odluke o otkazu sukladno članku 150. ZR-a te da su u konkretnom slučaju postojale okolnosti zbog kojih tuženik nije bio dužan postupiti prema članku 119. stavak 1. ZR-a odnosno prethodno pismeno upozoriti tužitelja na obveze iz radnog odnosa i ukazati mu na mogućnost otkaza u slučaju nastavka povrede.

9. U odnosu na postojanje opravdanog razloga za otkaz Ugovora o radu, kojeg je u smislu članka 135. stavak 3. ZR-a trebao dokazati tuženik, prvostupanjski sud analizom i ocjenom rezultata provedenog dokaznog postupka, utvrđuje osnovanim tvrdnje tuženika o postupcima tužitelja koji mu se stavljaju na teret u osporavanoj Odluci o otkazu, alkoholiziranost na radnom mjestu i izazivanje fizičkog sukoba s kolegom, koji prema utvrđenju prvostupanjskog suda predstavljaju teže povrede radne obveze predviđene člankom 16. Pravilnika o radu tuženika te su ujedno protivni odredbama članka 58. stavak 1. i članka 59. stavak 3. Zakona o zaštiti na radu („Narodne novine“ broj: 71/14., 118/14. i 154/14.).

10. Stoga je sud prvog stupnja zaključio da je tuženik osnovano otkazao tužitelju Ugovor o radu redovitim otkazom zbog skrivljenog ponašanja radnika iz članka 115. stavak 1. točka 3. ZR-a pa odbija kao neosnovan tužbeni zahtjev da se predmetni otkaz utvrdi nedopuštenim i da se tužitelja vrati na rad na prijašnje radno mjesto dok je odluka o troškovima postupka donesena primjenom članka 154. stavak 1. ZPP-a u vezi s člankom 155. ZPP-a.

11. U donošenju pobijane odluke nije počinjena niti jedna od bitnih procesnih povreda iz članka 354. stavak 2. ZPP-a, na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti u smislu članka 365. stavak 2. ZPP-a.

12. Ovaj sud prihvaća izneseno činjenično stanje utvrđeno prvostupanjskom odlukom kao i primjenu materijalnog prava na tako utvrđeno činjenično stanje te pravne zaključke suda prvog stupnja u pogledu neosnovanosti tužbenog zahtjeva, koji žalbenim navodima tužitelja nisu dovedeni u pitanje.

13. U ovoj fazi žalbenog postupka nije sporna ispunjenost procesnih pretpostavki i rokova iz članka 133. ZR-a, nije sporno da je postupljeno prema članku 119. stavak 2. ZR-a jer je tužitelju omogućeno iznošenje obrane niti se žalbom tužitelja dovodi u pitanje činjenično utvrđenje prvostupanjskog suda vezano za postojanje opravdanih razloga za redoviti otkaz odnosno alkoholiziranost i izazivanje fizičkog sukoba na radnom mjestu čime je tužitelj prekršio obveze iz radnog odnosa što za posljedicu može imati redoviti otkaz ugovora o radu iz članka 115. stavak 1. točka 3. ZR-a.

14. U žalbi tužitelj ukazuje na postojanje dva formalnopravna propusta u postupku koji je prethodio otkazivanju i to u smislu članka 119. stavak 1. ZR-a (opomena radnika na kršenje obveza iz radnog odnosa) te u smislu članka 150. ZR-a (postupak savjetovanja sa radničkim vijećem), radi kojih propusta tužitelj u žalbi tvrdi da je Odluka o otkazu nedopuštena. Pritom tužitelj u žalbi ponavlja tvrdnje i navode koje je već iznosio tijekom prvostupanjskog postupka te vrši vlastitu analizu i ocjenu provedenih dokaza, što je zadaća suda, posebno ocjenu iskaza svjedoka te utvrđenja koja proizlaze iz priležeće dokumentacije.

15. Suprotno žalbenim navodima tužitelja, sud prvog stupnja dovoljno je ispitao sve okolnosti koje su pravno relevantne za donošenje zakonite odluke u ovome sporu te je na temelju provedenih dokaza u okviru dokaznih prijedloga stranaka i njihove pravilne ocjene, u obrazloženju presude utvrdio potrebno činjenično stanje te otklonio sve prigovore tužitelja, stoga nije počinjena u žalbi tužitelja sadržajno istaknuta povreda odredbi parničnog postupka iz članka 354. stavak 1. ZPP-a u vezi s člankom 8. ZPP-a.

16. Tako u pogledu obveze poslodavca iz članka 119. stavak 1. ZR-a da prije redovitog otkazivanja ugovora o radu uvjetovanog skrivljenim ponašanjem radnika prethodno pismeno upozori radnika na obveze iz radnog odnosa i ukaže mu na mogućnost otkaza u slučaju nastavka povrede, ovome sudu prihvatljivo je stajalište prvostupanjskog suda o postojanju razloga koji u konkretnom slučaju opravdavaju iznimku za takvo postupanje jer su postojale okolnosti zbog kojih nije bilo opravdano očekivati od poslodavca da to učini.

17. U tom pravcu osnovano je prvostupanjski sud uzeo u obzir okolnosti radnog mjesta koje tužitelj obavlja kod tuženika - električar trafostanica i razvoda, koje radno mjesto je odgovorno i po prirodi posla i načina njegova izvršavanja je nespojivo s alkoholiziranosti jer zahtijeva povećani stupanj pažnje i opreza pa je logično da je sankcija za navedenu povredu radne obveze otkaz ugovora o radu i da je isto predviđeno kao teška povreda radne obveze tuženikovim Pravilnikom o radu budući da je na takvom radnom mjestu u alkoholiziranom stanju tužitelj mogao dovesti u opasnost sebe i druge radnike te cjelokupni pogon tuženika. Stoga, imajući u vidu postupanje tužitelja tj. težinu povrede radne obveze, pravilno je prvostupanjski

sud zaključio da nije bilo razumno očekivati da tuženik prethodno upozori radnika da se ne smije tako ponašati.

18. U pogledu postupka savjetovanja sa radničkim vijećem u smislu odredbe članka 150. ZR-a, neosnovano žalbom tužitelj dovodi u pitanje po ovoj odredbi provedenu proceduru te pritom pogrešno smatra da je u konkretnom slučaju bila potrebna suglasnost radničkog vijeća sa Odlukom o otkazu, s obzirom da suglasnost nije bila nužna jer se ne radi o postupku suodlučivanja u smislu članka 151. ZR-a.

19. U tom pravcu pravilno je stajalište prvostupanjskog suda da pravni institut savjetovanja s radničkim vijećem o namjeravanom otkazivanju ugovora o radu ne implicira i obvezu poslodavca glede uvažavanja iznesenih prijedloga i primjedbi radničkog vijeća. Ipak, u konkretnom slučaju dopisom Radničkog vijeća oformljenog kod tuženika (dalje Radničko vijeće) od 6. svibnja 2019. dana je suglasnost sa Odlukom o otkazu tužitelju na što upućuju i utvrđenja iz sadržaja Zapisnika sa dviju sjednica Radničkog vijeća održanih 2. svibnja 2019. i 6. svibnja 2019., iz kojih je dokaza sud prvog stupnja pravilno utvrdio da je tuženik upoznao Radničko vijeće sa svim okolnosti razloga otkazivanja tužitelju, budući da je Radničko vijeće očitovanje dalo tek nakon što je tuženik dostavio daljnju dokumentaciju pri čemu je sjednici bilo nazočno 7 od 9 članova, što je davalo legitimitet Radničkom vijeću da pravovaljano odlučuje jer je imalo većinu, dok je s dvojicom preostalih članova kontaktirano telefonom te su se isti suglasili s otkazom. Stoga nisu osnovani žalbeni navodi tužitelja u tom dijelu, budući da je prvostupanjski sud na temelju utvrđenih činjenica pravilno utvrdio da je tuženik ispunio svoju obvezu savjetovanja sa Radničkim vijećem u smislu članka 150. ZR-a.

20. Radi svega navedenog pravilno je odlučeno kada je utvrđeno da Odluka o otkazu u konkretnom slučaju nije nedopuštena i kada posljedično tome nije udovoljeno ni dijelu tužbenog zahtjeva za vraćanje tužitelja na rad u smislu članka 124. stavak 1. ZR-a.

21. Odluka suda prvog stupnja o troškovima postupka u jednokratnoj naknadi za cijeli prvostupanjski postupak, temelji se na pravilnoj primjeni članka 154. stavak 1. i članka 155. ZPP-a te odredbe Tbr. 7. stavak 2. alineja 6. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.).

22. Slijedom svega obrazloženog, odlučeno je kao u izreci ove presude pozivom na članak 368. stavak 1. ZPP-a.

U Rijeci 9. rujna 2021.

Predsjednica vijeća
Ivanka Maričić-Orešković